

വചനഭാഷ്യം അർത്ഥമായ വീക്ഷണത്തിൽ

Laity Reflect on Syro-Malabar Sunday Mass SCRIPTURE READINGS

MALAYALAM - <http://homilieslaity.com> | ENGLISH (for Children) - <http://gospelreflectionsforkids.com>

2022
മെയ് 29

ഉയിർപ്പ് ഏഴാം ഞായർ

പ്രത്യാശയുടെ പ്രവാചകർ

ഉൽപ്പത്തി 28:10-19, മിക്ക 4:1-5, 1 പത്രോസ് 1:3-9, ലൂക്ക 24:44-53

കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷങ്ങളിൽ നാം ഏറ്റവും കൂടുതൽ കേട്ട ഒരു വാക്കാണ് വാക്സിനേഷൻ. ക്രൈസ്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലാ വർഷവും വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട വേദപാഠ വാക്സിനേഷൻ ഉണ്ട്. യേശുവിന്റെ ഉയിർപ്പ് എന്ന പ്രത്യാശയുടെ വാക്സിൻ ആണത്. അത് കൂടാതെ, ഉയിർപ്പിന്റെ പ്രചോദനം ഒരു ബുസ്റ്റർ ഡോസ് പോലെ തരുന്ന ഉയിർപ്പുകാലത്തെ ഞായറുകൾ. ഈ മാസങ്ങൾ വളരെ വിലപ്പെട്ടതാണ്. മരണം ഒന്നിന്റെയും അവസാനം അല്ല എന്ന് തോന്നിക്കുന്ന നാളുകൾ. സത്യത്തിനു വേണ്ടി എന്ത് വില കൊടുത്താലും അത് അധികമാവില്ല എന്ന ചിന്ത. നിരാശയുടെ സാധ്യതകളെ റദ്ദു ചെയ്യുന്ന ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുകൾ.

ഈ ഞായറും, തിരുസഭാമാതാവ് നമ്മുടെ മുന്നിൽ വയ്ക്കുന്ന ചിന്തകളും മറ്റൊന്നല്ല. ഒരു പക്ഷെ മനുഷ്യനെ മുന്നോട്ടു നയിക്കാൻ ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായ സാങ്കേതികവിദ്യ നാളെയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശ ആയതുകൊണ്ടാവും, അതിനെ നമ്മൾ ഇത്ര കാര്യമായി പരിഗണിക്കുന്നത് മറ്റൊന്ന് കൂടിയുണ്ട്. അത് ഉയിർപ്പും സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും ഏറ്റവും ആവശ്യമുള്ളത്, നിരാശയിൽ ജീവിതം തള്ളി നീക്കുന്ന മനുഷ്യർക്കാണ് എന്നത് കൊണ്ടാണ്.

നിരാശയിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യർ

ജീവിതത്തിലെ വർണ്ണങ്ങളും, കാഴ്ചകളും ആസ്വദിക്കുമ്പോഴും, നിരാശ മാത്രം കഴിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ലക്ഷക്കണക്കിന് മനുഷ്യരെ

നാം മറന്നുകൂടാ. യുദ്ധവും, പട്ടിണിയും, രോഗവും, ദുരന്തങ്ങളും അത് അനുഭവിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ നിരാശയിലേക്കു തള്ളി വിട്ടില്ലെങ്കിലേ അതിശയമുള്ളു. സന്തോഷം എന്നെന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ട പരശ്ശതം ആളുകൾ നമ്മുടെ ചുറ്റുമുണ്ട്. എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു ജീവിതം എന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന അനേകം പേർ. ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന റഷ്യ-ഉക്രൈൻ യുദ്ധം തന്നെ നോക്കൂ. മക്ഡൊണാൾഡ് ഉള്ള രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരിക്കലും യുദ്ധം ചെയ്യില്ല എന്ന് പ്രശസ്ത പത്രപ്രവർത്തകൻ ആയിരുന്ന തോമസ് ഫ്രീഡ്മാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പരസ്പരം നഷ്ടപ്പെടാൻ ഏറെയുള്ളവർ യുദ്ധം ചെയ്യില്ല എന്നതായിരുന്നു ആ ചിന്തയുടെ പിറകിൽ. എന്നാൽ ഇന്ന് എന്താണ് നമ്മൾ കാണുന്നത്? തീവ്രമായ ഒരു യുദ്ധം മാസങ്ങൾ പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. കോവിഡ് ഭീതിയുടെ രണ്ടു വർഷങ്ങൾ, വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾ, ഫാസിസ്റ്റു ഭരണകൂടങ്ങൾ ലോകമെങ്ങും നടത്തുന്ന കിരാതമായ ഭരണം, പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾ — ഇങ്ങനെ അവസാനം ഇല്ലാത്ത ഒരു ലിസ്റ്റ് ഉണ്ട്. പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചു കൊണ്ട് ലളിതമാക്കാവുന്ന ജീവിതത്തെ പരസ്പരം വെറുത്തു കൊണ്ട് മനുഷ്യൻ സങ്കീർണ്ണമാക്കുന്നു. പക്ഷു വെച്ച് കൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും സുഭിക്ഷമായി കഴിയാം എന്നിരിക്കെ, ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകളെ നമ്മൾ പട്ടിണിയിലേക്ക് തള്ളി വിടുന്നു. എല്ലാ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടായിട്ടും മനുഷ്യൻ അവനു വേണ്ടി ഒരു തടവറ

ബോബി ജോർജ്ജ്

സൃഷ്ടിക്കുന്നു (ഒമി രൂപമലേറീയേ ഉളലലറീ മ്യൂസീ) എന്ന് ഓട്ടോ റാങ്ക് (ഛേതേ തെമിസ) പറഞ്ഞു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രകൃതിയെ കീഴടക്കി ഭരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ പക്ഷെ ആത്യന്തികമായി ജീവിക്കാനും , മരിക്കാനും ഭയപ്പെടുന്ന ദുർബലനായ ഒരു ജീവി ആണെന്ന് ഏർനെസ്റ്റ് ബേക്കർ (ഋമ്യിലഭേ ആലരസല്യ) എഴുതി. എല്ലാ വർഷവും എട്ടു ലക്ഷം ആളുകൾ ആണ് ആത്മഹത്യ എന്ന എളുപ്പവഴിയിലൂടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും എന്നെന്നേക്കുമായി ഒളിച്ചോടുന്നത്. നാൽപ്പതു സെക്കൻഡിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ. ചുരുക്കത്തിൽ യേശു തുറന്നിട്ട പ്രത്യാശയുടെ വാതിലിൽ മുട്ടുന്നവരുടെ എണ്ണം ഓരോ ദിവസവും കൂടി വരികയാണ്.

ഉയിർപ്പിന്റെ അനശ്വരമായ പ്രസക്തി

യേശുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും , ഉയിർപ്പും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സുവിശേഷവും , പത്രോസിന്റെ ലേഖനവും ചേർത്ത് വായിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. ഉയിർപ്പു എങ്ങിനെയാണ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഊർജ്ജമാകുന്നത് എന്ന് പത്രോസ് എഴുതി വയ്ക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനു മുമ്പായി , വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ തക്ക വിധം അവൻ അവരുടെ മനസ്സ് തുറന്നു എന്ന് ലൂക്ക എഴുതുന്നുണ്ട്. യേശുവിന്റെ ഉയിർപ്പോടു കൂടി സംഭവിച്ചത് ഇതാണ് . എല്ലാ കാര്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കാൻ നമ്മുടെ മനസ്സുകളും, കണ്ണുകളും തുറക്കുന്നു. നിരാശയിൽ നിന്നും പ്രത്യാശയിലേക്കും, മരണത്തിൽ നിന്നും ജീവനിലേക്കും നടക്കാൻ നമ്മൾ പ്രാപ്തർ ആയിരിക്കുന്നു. ഇനി മേൽ നമ്മൾ വചനത്തിന്റെ വെറും കേൾവിക്കാർ ആകേണ്ടവരല്ല. ഉയിർത്ത യേശു നമ്മുടെ ജീവിതത്തോടുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകളെ അടിമുടി മാറ്റുന്നുണ്ട്. ഇക്കാര്യം അതിമനോഹരമായിട്ടാണ് പത്രോസ് നമുക്ക് വേണ്ടി ഇന്നത്തെ ലേഖനത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതോടൊപ്പം തന്നെ പത്രോസിന്റെ വേറെ ഒരു പ്രസംഗത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്ന് ഓർക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. യേശുവിന്റെ ഉയിർപ്പു കഴിഞ്ഞു പത്രോസ് നടത്തുന്ന പ്രസംഗം. ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രസംഗകർ ആയിരുന്ന ഡെമോസ്തനീസ് , സിസറോ എന്നിവരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. സിസറോയുടെ പ്രസംഗം കേട്ടാൽ ആളുകൾ കൈയ്യടിക്കും . എന്നാൽ ഡെമോസ്തനീസിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ട് കഴിഞ്ഞു ആളുകൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ചെയ്യാൻ പോകുന്നു. ഇതാണ്

പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞും സംഭവിച്ചത്. പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു ആളുകൾ ഹൃദയം നൂറുങ്ങി , ഞങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത് എന്ന് ചോദിച്ചു. ഉയിർപ്പ് ഏറ്റവും ധൈര്യം പകർന്നു കൊടുത്ത ഒരാൾ ആയിരുന്നു പത്രോസ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ , ഉയിർപ്പു കൊണ്ടുവരുന്ന സജീവമായ പ്രത്യാശയെക്കുറിച്ചു എഴുതാൻ ഏറ്റവും യോഗ്യൻ അദ്ദേഹം തന്നെ.

മരണം കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നവരും, മരണത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നവരും

ഒരുവൻ മരിക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ ശാരീരികമായ സാന്നിധ്യം ഇല്ലാതാകുന്നു. പലപ്പോഴും ഒരു മനുഷ്യൻ എന്തായിരുന്നു, അവൻ എന്തിനു വേണ്ടി ജീവിച്ചു എന്നൊക്കെ മനസ്സിലാവുന്നത് അവന്റെ മരണശേഷം അവൻ എന്ത് ഓർമ്മ അവശേഷിപ്പിക്കുന്നു എന്നതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. മൃതസംസ്കാരം കഴിയുന്ന നിമിഷം വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്ന മനുഷ്യരുണ്ട്. നാം ഓരോരുത്തരും മരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ എന്ത് സ്മരണ ആയിരിക്കും അവശേഷിപ്പിക്കുക എന്ന് ഓർക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. നമ്മുടെ കുട്ടികൾ എങ്കിലും സ്നേഹത്തോടെ ജീവിക്കാൻ ഉള്ള ഒരു പ്രചോദനം അവശേഷിപ്പിക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുമോ? ഇവിടെ ആണ് ക്രിസ്തു വ്യത്യസ്തനാകുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം ഒന്നിന്റെയും അവസാനം ആകുന്നില്ല. മരിച്ചു എല്ലാറ്റിന്റെയും തുടക്കം ആകുന്നു. നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കൂടുതൽ വെട്ടിത്തിളങ്ങുകയാണ് . ഇനി ആരും ജീവിതത്തിന്റെയോ , മരണത്തിന്റെയോ മുന്നിൽ പകച്ചു നിൽക്കണം എന്നില്ല. ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ഇനി ആരും ഒളിച്ചോടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ ജീവിതം ധൈര്യപൂർവ്വം ജീവിച്ചു തന്നെ തീർക്കണം എന്നതാണ് സന്ദേശം. പരീക്ഷകൾ ഇല്ല എന്നല്ല പത്രോസ് നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. മരിച്ചു അതിനെ അതിജീവിക്കുന്ന വിശ്വാസം ഇപ്പോൾ നമുക്ക് ഉണ്ട് എന്നാണ്. കളങ്കരഹിതവും, ഒളി മങ്ങാത്തതുമായ ഒരു അവകാശത്തിലേക്ക് ക്രിസ്തു നമ്മെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പത്രോസ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും

അവനെ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും നിങ്ങൾ സ്നേഹിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു കൊണ്ട് അവാച്യവും , മഹത്വപൂർണ്ണമായ സന്തോഷത്തിൽ മുഴുകുന്നു (1 പത്രോസ് 1:8). ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അത്യന്തം

ആനന്ദത്തോടെ ജനുസലേമിലേക്കു മടങ്ങി എന്ന് ലൂക്ക എഴുതി വയ്ക്കുന്നു. സ്നേഹവും ആനന്ദവും നിറച്ചു തന്നിട്ടാണ് ക്രിസ്തു മടങ്ങിയത്. അതോടൊപ്പം അതു നമ്മോടു ചോദിക്കുന്ന ചില ചോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും അവനെയും, അവനെപ്രതി മറ്റുള്ളവരെയും സ്നേഹിക്കാൻ പറ്റുമോ? കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അവനെ വിശ്വസിക്കാൻ പറ്റുമോ? ക്രിസ്തുവിനെ കാണാതെ അവനെ സ്നേഹിച്ചു, അവന് ഇഷ്ടമുള്ള കാര്യങ്ങൾ നിരന്തരമായി ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലക്ഷക്കണക്കിനു മനുഷ്യരുണ്ട്. ഒരിക്കലും മടുപ്പു തോന്നാതെ അവർ അവനെ സ്നേഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവനെ സ്നേഹിക്കേണ്ടത് എങ്ങിനെ എന്നും അവൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത് ചെറിയവരിലും എളിയവരിലും അവനെ കാണുന്നവർക്കു മാത്രം സാധിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. എന്റെ ചുറ്റുമുള്ളവരിൽ ഞാൻ യേശുവിനെ കാണുമ്പോൾ, പത്രോസ് പറഞ്ഞതുപോലെ, കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും നമ്മൾ യേശുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ ആകും.

പ്രത്യാശയുടെ പ്രവാചകർ

ക്രിസ്തു ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഈ ഭൂമി വലിയ ഒരു ചിത്തഭ്രമം ആകുമായിരുന്നു എന്ന് ഡോസ്റ്റോയെവ്സ്കിയുടെ ഒരു കഥാപാത്രം പറഞ്ഞു വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പും , സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും ഇന്ന് വീണ്ടും നമ്മുടെ ചിന്തയിൽ വരുമ്പോൾ നാം ഓർക്കുന്നത് ഇതാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ , അതിന്റെ നശരതയും, പ്രതിസന്ധികളും കണ്ടു ഭ്രാന്ത് പിടിക്കാതെ അതിനെ നേരിടുന്നതിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പിനുള്ള പ്രസക്തി വലുതാണ്. അർത്ഥമില്ല എന്ന് തോന്നുന്നിടത്ത് അർത്ഥവും, പ്രത്യാശ ഇല്ല എന്ന് തോന്നുന്നിടത്തു പ്രത്യാശയും , സ്നേഹം അവസാനിച്ചു എന്നു തോന്നുന്നിടത്തു സ്നേഹവും ആണ് ക്രിസ്തു. നിരാശയിൽ ഉഴലുന്ന മനുഷ്യൻ മതങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് ധൈര്യമാണ് , പ്രതീക്ഷയാണ്, ആത്മവിശ്വാസമാണ്. അവർ ചോദിക്കുന്നു, നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിനു ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യാശ തരാൻ സാധിക്കുമോ? ഞങ്ങൾ ജീവിതത്തോടു പൊരുതുമ്പോൾ കൂട്ട് വരാൻ സാധിക്കുമോ? അങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നവർക്കു ക്രിസ്തുവിനെ കൊടുക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം. നിരാശയുടെ ലോകത്തു , ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യാശയുടെ പ്രവാചകർ ആകുവാൻ ആണ് നമ്മുടെ വിളി. അവന്റെ ഉയിർപ്പും സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും , നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നൂറുക്കി നമ്മെ സ്നേഹിക്കാൻ പ്രാപ്തി ഉള്ളവർ ആക്കട്ടെ.